

ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO EMBALAŽO IN Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja

1.1.1. Opis dejanskega stanja

Iz podatkov Inšpektorata RS za okolje in prostor je razvidno, da količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, ki se kopičijo pri izvajalcih obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, izvajalci obveznih občinskih gospodarskih javnih služb obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in upravljavci pokopališč, ki lahko sami oddajajo odpadne nagrobne sveče zbiralcem odpadnih nagrobnih sveč, presegajo njihove zmožnosti predhodnega skladiščenja, skladiščenja ali začasnega skladiščenja. To predstavlja tveganje za zdravje ljudi in onesnaženje okolja ter onemogoča doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

Po podatkih, ki jih je 49 izvajalcev javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov do 30. 9. 2018 sporočilo Inšpektoratu RS za okolje in prostor, so količine zbrane komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč v Republiki Sloveniji do tega datuma prikazane v tabeli 1.

Tabela 1: do 30. 9. 2018 zbrane količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč (po vrstah)

• mešana embalaža (15 01 06)	61.681 t;
• steklena embalaža (15 01 07)	20.978 t;
• papirna in kartonska embalaža ter embalaža iz lepenke (15 01 01)	9.785 t;
• lesena embalaža (15 01 03)	492 t;
• odpadne nagrobne sveče (15 01 06)	1305 t.

Podatki o količinah komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, ki so bile do 30. 9. 2018 na lokacijah izvajalcev javnih služb v Republiki Sloveniji in jih družbe za ravnanje z odpadki in zbiralci odpadnih nagrobnih sveč niso prevzeli, so prikazani v tabeli 2.

Tabela 2: količine komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, ki so bile na dan 30.9.2018 na lokacijah izvajalcev javne službe (po vrstah)

- mešana embalaža (15 01 06) 9.060 t;
- steklena embalaža (15 01 07) 2.109 t;
- papirna in kartonska embalaža ter embalaža iz lepenke (15 01 01) 387 t;
- lesena embalaža (15 01 03) 16 t;
- odpadne nagrobne sveče (15 01 06) 952 t.

Delež komunalne odpadne embalaže, ki ni bila prevzeta, sega od 3,9% za papirno in kartonsko embalažo (15 01 01), preko 14,6% za mešano komunalno odpadno embalažo (15 01 06), pa do 72% za odpadne nagrobne sveče.

V tabeli 3 so prikazani podatki o izvajalcih javnih služb, pri katerih se nahaja največ mešane komunalne odpadne embalaže (15 01 06), ki ni bila prevzeta.

Tabela 3

- Snaga d.o.o. 2029 t (14,9% letos zbranih količin);
- Publikus d.o.o. 1502 t (32,7% letos zbranih količin);
- Komunala Slovenj Gradec d.o.o. 680 t (87,9% letos zbranih količin).

V tabeli 4 so prikazani podatki o izvajalcih javne službe, pri katerih se nahaja največ odpadnih nagrobnih sveč, ki niso bile prevzete.

Tabela 4

- SIMBIO d.o.o. 224 t (182% letos zbranih količin);
- Snaga d.o.o. 127 t (164% letos zbranih količin);
- Komunala Slovenska Bistrica d.o.o. 87 t (263 % letos zbranih količin).

Glede na podatke o količini nagrobnih sveč, ki so bile dane na trg v Republiki Sloveniji, je razvidno, da se pri nekaterih izvajalcih javne službe nahajajo odpadne nagrobne sveče, ki bi morale biti prevzete že v preteklih letih.

1.1.2. Opis veljavne pravne ureditve

Zakon o varstvu okolja okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13 in 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18-ZNOrg; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) v sedmem odstavku 20. člena ureja razširjeno odgovornost proizvajalca. Ta določa, da Vlada RS s predpisom določi primere in pogoje, ko za pravno ali fizično osebo, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža izdelke, velja razširjena odgovornost proizvajalca. Ta prej navedenim osebam nalaga, da delno ali v celoti zagotovijo takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po njihovi uporabi, da se spodbujajo ponovna uporaba izdelkov n preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave.

Na podlagi sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 je vlada sprejela ustrezne predpise, s katerimi je določila obveznost razširjene odgovornosti proizvajalca za določene skupine proizvodov oz. odpadkov, ki nastanejo iz teh proizvodov. Tako je v Republiki Sloveniji razširjena odgovornost proizvajalcev uveljavljena za osem skupin izdelkov, in sicer za vozila, uvrščena v kategoriji M1 in N1, ter trikolesna motorna vozila, za električno in elektronsko opremo, baterije in akumulatorje, embalažo, nagrobne sveče, gume, zdravila in fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo nevarne snovi.

Določitev, da se razširjena odgovornost proizvajalca določi za električno in elektronsko opremo, baterije in akumulatorje ter motorna vozila kategorije M1 in N1 izhaja iz ustreznih direktiv EU. Ravnanje z embalažo in odpadno embalažo ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži, ki pa še ne vsebuje zahtev za uvedbo razširjene odgovornosti proizvajalcev embalaže, nedavno uveljavljena Direktiva (EU) 2018(851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive o odpadkih (UL L, št. 150, 14. 6. 2018, str. 109) pa vsebuje takšno zahtevo tudi za embalažo in odpadke, ki iz nje nastanejo.

V 14. recitalu k omenjeni direktivi je navedeno, da sistem razširjene odgovornosti proizvajalca pomeni sklop ukrepov, ki jih sprejmejo države članice, s katerimi od proizvajalcev proizvodov zahtevajo, da nosijo finančno ali finančno in organizacijsko odgovornost za ravnanja v fazi odpadkov v življenjskem ciklu proizvoda, vključno z ločenim zbiranjem, sortiranjem in postopki obdelave. Ta obveznost lahko zajema tudi organizacijsko odgovornost in odgovornost prispevati k preprečevanju odpadkov ter k ponovni uporabljivosti proizvodov in njihovi reciklabilnosti. Proizvajalci proizvodov lahko obveznosti iz sistema razširjene odgovornosti proizvajalca izpolnjujejo posamično ali skupinsko.

1.1.2.1. Ureditev razširjene odgovornosti proizvajalcev na področju ravnanja s komunalno odpadno embalažo

V večini držav članic EU je ravnanje z embalažo in odpadno embalažo urejeno na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca, vendar pa sta sistem ravnanja z odpadno embalažo in obseg obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati proizvajalci embalaže, različna od države do države.

Na področju embalaže je razširjena odgovornost proizvajalca v Republiki Sloveniji na podlagi sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 urejena z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17 in 60/18; v nadaljnjem besedilu: Uredba o embalaži). Ta poleg zahtev, povezanih s tehničnimi lastnostmi tovrstnih izdelkov zaradi varstva okolja, ureja tudi pravila ravnanja in druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže za preprečevanje ali zmanjševanje kakršnega koli vpliva embalaže in odpadne embalaže na okolje, vključno z ravnanjem z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki (v nadaljevanju: komunalna odpadna embalaža). Komunalni odpadki je opredeljen v 5.3. točki 3. člena ZVO-1. Osebe, na katere se nanaša razširjena odgovornost proizvajalca za ravnanje z odpadno embalažo, so embalerji, pridobitelji blaga in proizvajalci pridobitelje embalaže, v določenem primeru pa tudi trgovci (v nadaljnjem besedilu: proizvajalci).

Obveznost komunalne odpadne embalaže od izvirnih povzročiteljev je razdeljeno med izvajalce obvezne občinske javne gospodarske službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in družbe za ravnanje z odpadno embalažo. Izvajalci javne službe morajo vso zbrano komunalno odpadno embalažo redno oddajati tem družbam, družbe pa jo morajo od njih redno prevzemati in zagotoviti zanjo predpisano ravnanje.

Izvirni povzročitelji komunalne odpadne embalaže plačujejo le stroške zbiranja teh odpadkov od kraja nastanka do zbirnega centra izvajalca javne službe. Proizvajalci pa morajo plačati vse druge predpisane stroške: stroške prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, distributerjev ali končnih uporabnikov embalaže in stroške ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja prevzete odpadne embalaže. V Uredbi o embalaži so kot proizvajalci, ki plačujejo stroške ravnanja z odpadno embalažo, določene osebe (embalerji, pridobitelji embaliranega blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže), ki dajo letno prvič v promet na območju Republike Slovenije več kot 15 t embalaže ali pa dajejo v promet embalažo iz plastike iz polimerov iz vinil kloridov ali drugih halogeniranih olefinov, embalažo, v katero je embalirano nevarno blago, ali plastične nosilne vrečke (od letošnjega leta dalje).

Proizvajalci, ki morajo plačevati stroške ravnanja z odpadno embalažo, lahko to obveznost izpolnijo na dva načina: ali se vključijo v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo ene od družb za ravnanje z

odpadno embalažo (za kar ji plačujejo embalažnino) ali pa pod pogoji, kot jih določa uredba, vzpostavijo individualni sistem ravnanja z odpadno embalažo. Višino embalažnine določa družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki z vsakim posameznim proizvajalcem, ki se želi vključiti v njen skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, o tem sklene pogodbo. Družbe za ravnanje z odpadno embalažo delujejo kot gospodarske družbe, višina embalažnine pa vpliva na odločitev posameznega proizvajalca, s katero družbo bo podpisal pogodbo. Glede na proizvajalčevo obveznost plačevanja vseh stroškov ravnanja s komunalno odpadno embalažo bi morala biti embalažnina določena tako visoko, da bi te stroške dejansko pokrila.

Gospodarska družba, ki želi izvajati skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, mora v skladu s 40. členom Uredbe o embalaži pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za ravnanje z odpadno embalažo. V Republiki Sloveniji deluje šest družb. Uredba o embalaži določa, da v primeru, če ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja več družb, mora vsaka družba od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem komunalne odpadne embalaže v deležu, ki je enak deležu embalaže, ki so jo proizvajalci, ki so se v konkretno družbo vključili, dali na trg v Republiki Sloveniji v preteklem koledarskem letu. Uredba tudi določa, da mora izvajalec javne službe v enakem deležu vsaki od družb zagotoviti prevzem te odpadne embalaže.

Deleže prevzemanja komunalne odpadne embalaže za posamezno družbo skladno s petim odstavkom 19. člena Uredbe o embalaži za tekoče koledarsko leto določi Vlada Republike Slovenije s sklepom do 30. junija tekočega koledarskega leta po metodologiji, ki je opisana v prilogi 2B uredbe. Po tej metodologiji se za določitev deležev uporabljajo podatki o količini embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, ki so jih zavezanci (to je proizvajalci, ki so dali na trg več kot 15 t embalaže) za plačilo okoljske dajatve zaradi obremenjevanja okolja z odpadno embalažo posredovali Finančni upravi RS.

Uredba o embalaži v 19. in v 39. do 45. členu ureja skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov, pri čemer v prvem odstavku 39. člena določa, da mora družba za ravnanje z odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za **vso odpadno embalažo**, ki nastane po uporabi embalaže, dane na trg v RS, razen za tisto odpadno embalažo, za katero proizvajalci sami zagotavljajo predpisano ravnanje.

1.1.2.2. Ureditev razširjene odgovornosti proizvajalcev na področju ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami

Na področju ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami je razširjena odgovornost proizvajalca podrobneje urejena v Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami

(Uradni list RS, št. 78/08; v nadaljnjem besedilu: Uredba o nagrobnih svečah). Ta uredba sicer ne ureja obveznosti, ki jih imajo proizvajalci nagrobnih sveč glede tehničnih lastnosti tovrstnih izdelkov zaradi varstva okolja, pač pa ureja pravila ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami, zato da se zagotovi njihovo ločeno zbiranje od drugih komunalnih odpadkov, recikliranje in drugi načini predelave.

Uredba o nagrobnih svečah določa obveznosti upravljavcev pokopališč in izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, ki jih imajo glede zbiranja odpadnih nagrobnih sveč.

V 11. do 20. členu Uredbe o nagrobnih svečah je urejena razširjena odgovornost proizvajalcev nagrobnih sveč. Proizvajalec, pridobitelj in uvoznik morajo za nagrobne sveče, ki jih dajejo v promet na območju Republike Slovenije, na svoje stroške zagotoviti zbiranje odpadnih nagrobnih sveč od izvajalcev javne službe in upravljavcev pokopališč in za zbrane odpadne nagrobne sveče na svoje stroške zagotoviti predelavo. Proizvajalec, pridobitelj in uvoznik nagrobnih sveč, ki namerava svoje obveznosti izpolnjevati individualno, izdelati načrt ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami. V tem načrtu mora tudi navesti osebe, ki bodo zanj zbirale odpadne nagrobne sveče (zbiralec). Če ministrstvo z odločbo ugotovi skladnost načrta s predpisanimi zahtevami in izpolnjenost drugih predpisanih zahtev, proizvajalca, pridobitelja in uvoznik vpiše v posebno evidenco in o tem izda potrdilo.

Več proizvajalcev, pridobiteljev ali uvoznikov lahko zaradi izpolnjevanja obveznosti, določenih v tej uredbi, pripravi skupni načrt ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami in pristopi k njegovemu izvajanju, ki ima podobne vsebine, kot zgoraj opisani ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami. Navedene osebe določijo tudi nosilca skupnega načrta, ki njihovem imenu vloži na ministrstvo vlogo za potrditev skupnega načrta. Tudi v tem primeru ministrstvo vpiše osebe, ki bodo pristopile k skupnemu načrtu v posebno evidenco, če z odločbo potrdi skladnost načrta in ugotovi izpolnjenost drugih predpisanih zahtev, ter o tem izda tem osebam potrdilo. Nosilca skupnega načrta je do določene mere mogoče primerjati z družbo, ki zagotavlja skupinsko ravnanje z odpadno embalažo za proizvajalce embalaže, opisano zgoraj.

Uredba o nagrobnih svečah določa, da lahko odpadne nagrobne sveče od upravljavca pokopališča ali izvajalca obvezne občinske gospodarske službe ravnanja z določenimi vrstami komunalnih odpadkov le zbiralec, ta pa je dolžan zagotoviti, da predelavo odpadnih nagrobnih sveč izvajajo osebe, ki imajo ustrezno okoljevarstveno dovoljenje.

Uredba o nagrobnih svečah v tretjem in četrtem odstavku 19. člena ureja tudi primere, ko prevzema odpadne nagrobne sveče od posameznega izvajalca javne službe več zbiralcev. V tem primeru ministrstvo na svoji spletni strani objavi deleže prevzemanja odpadnih nagrobnih sveč za posameznega zbiralca in druge informacije v zvezi s prevzemanjem odpadnih nagrobnih sveč. Pri določitvi deležev pa mora ministrstvo upoštevati, da je količina odpadnih nagrobnih sveč, katere prevzem mora zagotoviti posamezen zbiralec v določenem obdobju od izvajalca javne službe, enaka zmnožku količine odpadnih nagrobnih sveč, ki jo v tem obdobju zbere izvajalec javne službe, in deleža nagrobnih sveč, ki so jih dali proizvajalci, pridobitelji in uvozniki, za katere prevzema zbiralec odpadne nagrobne sveče, v preteklem letu v promet.

Zgoraj opisana ureditev se je izkazala za pomanjkljivo, saj ne ureja obveznosti nosilca skupnega načrta, če je teh več, oz. pomanjkljivo ureja obveznosti zbiralcev, kadar jih je več. Zaradi tega, pa tudi iz razloga, ker za ravnanje z nagrobnimi svečami in odpadnimi nagrobnimi svečami ne obstoji evropski zakonodajni akt, niti ni predviden, bo ministrstvo predlagalo spremembo veljavne ureditve.

1.3. Razlogi za sprejem predloga zakona

1.3.1. Tveganje za zdravje ljudi in okolje

Občutno povečanje količin komunalne odpadne embalaže, ki pri izvajalcih javne službe ostajajo predhodno skladiščene ali skladiščene dalj časa je resen higienski (zdravstveni) in okoljski problem, saj je komunalna odpadna embalaža onesnažena z ostanki hrane in pijač. Na prostem prihaja do pospešenega razkrajanja teh ostankov, kar botruje pogosto nevzdržnem smradu. Obenem pa ostanki hrane pritegujejo glodavce in žuželke in predstavljajo idealne pogoje za njihovo hitro razmnoževanje. Zaradi prevelikih količin skladiščene komunalne odpadne embalaže je ponekod že prišlo do takšnega razmnoževanja glodavcev in žuželk, da so te začele vdirati v bližnje stanovanjske hiše. Vse manj obvladljivo razmnoževanje glodavcev in žuželk pa predstavlja povečano nevarnost širjenja nalezljivih bolezni.

Velike količine skladiščene komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč povečujejo tudi požarno ogroženost, kar se je pred časom pokazalo pri požarih odpadkov v različnih krajih Slovenije.

Zgoraj opisana tveganja se bodo ob nadaljnjem neustreznem prevzemanju komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč zaostila, saj bodo skladiščne kapacitete izvajalcev javne službe kmalu zapolnjene. Takšen scenarij lahko vodi do dodatnih okoljevarstvenih težav. Izvajalci javne službe bodo prisiljeni skladiščiti odpadke zunaj urejenih skladiščnih prostorov na neutrjenih in za vodo prepustnih površinah, kar lahko, poleg že navedenih težav, povzroči tudi ogrožanje podtalnice z izpiranjem snovi iz komunalne odpadne embalaže ali pa bodo prenehali s pobiranjem komunalne odpadne embalaže pri izvornih povzročiteljih, ta pa se bo začela nabirati po mestih pred hišami in bloki (Neapeljski sindrom). To bi pomenilo alarmantno znižanje higiensko zdravstvenih razmer v naseljih.

1.3.2. Tveganje za doseganje okoljskih ciljev

Z vidika okoljskih doseganja ciljev na področju ravnanja z odpadki, določenih v Uredbi o embalaži, predstavlja težavo dejstvo, da predolgo skladiščenje komunalne odpadne embalaže na prostem povzroča zaradi vpliva UV žarkov, ozona in padavinske vode degradacijo polimerov, ki sestavljajo velik del komunalne odpadne embalaže. S tem pa se izgublja njena uporabna in prodajna vrednosti, saj odpadnih embalažnih materialov (različne vrste plastike, sestavljeni materiali - kompoziti) ni več mogoče reciklirati v produkte z visoko dodano vrednostjo, ampak jih je največkrat mogoče le še termično obdelati. Zaradi predolgega skladiščenja komunalne odpadne embalaže tudi ni mogoče izvajati predpisane hierarhije ravnanja z odpadki, v skladu s katero ima recikliranje odpadkov prednost pred drugo obdelavo, npr. termično obdelavo. V Republiki Sloveniji ni zadostnih kapacitet za termično obdelavo odpadkov, zato je treba odpadke, ki bi jih bilo mogoče reciklirati v Sloveniji, pošiljati v tujino. Navedeno pomeni še višje stroške obdelave; posledično pa še večjo nezaželenost prevzemanja tovrstne embalaže.

1.3.3. Ne prevzemanje komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč

Komunalna odpadna embalaža in odpadne nagrobne sveče, ki so nakopičene pri izvajalcih javne službe in upravljavcih nekaterih pokopališč so posledica dejstva, da nekatere od družb niso prevzele količino odpadkov, kot je določeno v Uredbi o embalaži. Še več, nekatere družbe so v zadnjem času povsem ustavile prevzem komunalne odpadne embalaže, zaradi česar bodo skladiščne kapacitete izvajalcev javne službe kmalu povsem zapolnjene. Enako se dogaja tudi glede prevzemanja odpadnih nagrobnih sveč.

Do opisanega stanja je privedlo tudi drugačno razumevanje veljavne zakonske ureditve s strani družb, pri čemer so nekatere med njimi uveljavljale pravna sredstva zoper izdana okoljevarstvena dovoljenja in izrečene inšpekcijske ukrepe. Nekatere med njimi so vlagale zoper Republiko Slovenijo tudi odškodninske zahtevke.

Družbe za ravnanje z odpadno embalažo kot sporno razumejo obseg obveznosti, ki jih morajo glede prevzemanja komunalne odpadne embalaže izpolnjevati in način določanja deležev, ki jih morajo prevzeti od izvajalcev javne službe.

Družbe zatrjujejo, da je na trg v Republiki Sloveniji dane precej več embalaže, kot izhaja iz podatkov, ki jih morajo proizvajalci embalaže, zavezani za plačilo okoljske dajatve za obremenjevanje okolja zaradi odpadne embalaže sporočati Finančni upravi RS. Prav tako naj bi zaradi praga 15 t za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo za svoje dejavnosti glede ravnanja z odpadno embalažo ne dobile dovolj sredstev.

Družbe za ravnanje z odpadno embalažo menijo, da so dolžne prevzemati le tisto količino odpadne embalaže, za katero so s proizvajalci embalaže sklenile ustrezno pogodbo in da za naprtitev večjega obsega v ZVO-1 ni ustrezne zakonske podlage.

Vendar pa Uredba o embalaži v prvem odstavku 39. člena določa, da mora družba za ravnanje z odpadno embalažo na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za **vso odpadno embalažo**, ki nastane po uporabi embalaže, dane na trg v RS, razen za tisto odpadno embalažo, za katero proizvajalci sami zagotavljajo predpisano ravnanje.

Prav tako je zakonska podlaga za takšno ureditev v 19. in 20. členu v povezavi z 82. členom ZVO-1. V 2. in 3. točki sedmega odstavka 20. člena ZVO-1 je zakonodajalec vlado namreč pooblastil, da predpiše način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov ter **obseg obveznosti** proizvajalcev izdelkov **ali njihovih združenj ali drugih gospodarskih družb, s katerimi proizvajalci izdelkov izpolnjujejo svoje obveznosti**, in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosegati.

Druge gospodarske družbe, s katerimi proizvajalci izpolnjujejo svoje obveznosti, so prav družbe, ki so skladno s 40. členom Uredbe o embalaži, pridobile okoljevarstveno dovoljenje za ravnanje z odpadno embalažo. Pri tem pa je njihova odločitev, da bodo zagotavljale skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev, torej odločitev, da bodo pridobile

okoljevarstveno dovoljenje, prostovoljna. Iz sistema skupnega izpolnjevanja obveznosti pa lahko tudi kadarkoli izstopijo.

Ko družba enkrat prostovoljno vstopi v sistem skupnega izpolnjevanja obveznosti, pa je seveda dolžna spoštovati vse predpisane zahteve iz Uredbe. Te obveznosti ni mogoče povsem enačiti z obveznostmi proizvajalcev, ki imajo z družbo sklenjene pogodbe.

Pooblastilo vladi, da določi primere in pogoje razširjene odgovornosti, pa po naravi stvari obsega tudi pooblastilo, da določi kategorijo subjektov, za katere ta razširjena odgovornost sploh velja (podobno je vladi dana diskrecija, da določi povzročitelje obremenjevanja okolja, ki morajo zaradi obremenjevanja okolja pridobiti okoljevarstveno dovoljenje). Stvarno utemeljen razlog za ureditev iz 36. člena Uredbe o embalaži, da se razširjena odgovornost proizvajalca omeji le na nekatere proizvajalce, pa je v nesorazmernem administrativnem bremenu, naloženem bremenu osebam, ki ne dosegajo predpisanega praga.

1.3.4. Veljavna pravna ureditev

Veljavna ureditev razširjene odgovornosti proizvajalcev embalaže in nagrobnih sveč, kot je določena v Uredbi o embalaži in Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami, po kateri morajo izvajalci javne službe oziroma upravljavci določenih pokopališč komunalno odpadno embalažo in odpadne nagrobne sveče oddajati le družbam oziroma zbiralcem odpadnih nagrobnih sveč, ne omogoča inšpekcijskega ukrepanja na način, da bi lahko v določenih primerih odpadke prevzela in jih obdelala tretja oseba, saj bi bil takšen inšpekcijski ukrep pravzaprav nezakonit. Zaradi tega Vlada RS pripravlja spremembo izvršilnih predpisov, ki urejajo razširjeno odgovornost proizvajalcev embalaže in nagrobnih sveč, vendar pa predvidene spremembe ne bodo mogle same po sebi odpraviti težav z oddajanjem in prevzemanjem komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč, saj zahtevajo zakonsko ureditev. Zaradi tega Vlada RS pripravlja tudi systemske spremembe na zakonski ravni, ki pa seveda ne bi mogle učinkovati pravočasno za odpravo opisanega stanja na lokacijah izvajalcev javne službe in upravljavcev nekaterih pokopališč.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predlaganega zakona je zagotoviti pravno podlago za interventno ukrepanje države, ker komunalna odpadna embalaža in odpadne nagrobne sveče, ki se nahajajo pri izvajalcih obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in upravljavcih nekaterih pokopališč ni bila prevzeta na predpisan način in ni bilo zagotovljeno predpisano ravnanje s temi odpadki. Ti interventni ukrepi se izvedejo zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

2.2 Načela

Predlagani zakon temelji na 11. členu ZVO-1 (načelo subsidiarnega ukrepanja), po katerem država skrbi za odpravo posledic čezmerne obremenitve okolja in krije stroške odprave teh posledic tudi v primeru, če posledic obremenjevanja okolja ni mogoče drugače odpraviti.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlaganim zakonom se urejajo interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnih nagrobnih sveč v primeru, ko količina, ki ostaja pri izvajalcih javne službe predstavlja tveganje za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja ter doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

2.3.1. Interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo

Predlagani zakon kot interventni ukrep določa, da ravnanje s komunalno odpadno embalažo, ki se na dan uveljavitve zakona nahaja na lokacijah izvajalcev javne službe, in jih družbe niso prevzele, zagotovi Republika Slovenija.

Za izvedbo tega ukrepa bo inšpekcija, pristojna za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija) v 30 dneh od uveljavitve predlaganega zakona pri izvajalcih javne službe izvede ogled lokacij. O tem bo izvajalce javne službe in družbe, te pa bo tudi pozvala, da se ogleda udeležijo. Izvajalec javne službe bo moral na dan ogleda inšpekciji predložiti seznam lokacij, kjer predhodno skladišči ali skladišči komunalno odpadno embalažo, s skico in evidenco o zbiranju odpadkov ali evidenco o njihovi obdelavi, ki jo mora voditi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

Izvajalec javne službe bo na ogledu vidno označil predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, inšpekcija pa bo na podlagi ogleda, predloženih evidenc in

izjav udeležencev ogleda ugotovila okvirno količino teh odpadkov, in o tem nemudoma pisno obvestila ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

V obvestilu bo naveden izvajalec javne službe, lokacije, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, in ugotovljena okvirna količina teh odpadkov.

Zaradi nemotene izvedbe interventnega ukrepa izvajalec javne službe po ogledu od označenih odpadkov ne bo smel odvzemati odpadkov ali jih dodajati, druge odpadke bo moral predhodno skladiščiti ali skladiščiti tako, da bo označene odpadke mogoče prevzeti, označenih odpadkov ne bo smel oddati družbam, predal pa jih bo lahko le osebi, ki bo v imenu in za račun Republike Slovenije izvedla interventni ukrep, to je prevzela in obdelala označeno količino odpadkov. Iz enakega razloga je predvideno, da družbe po ogledu ne bodo smele prevzemati označenih odpadkov.

Republika Slovenija ali ministrstvo samo seveda ne moreta in ne smeta prevzemati in obdelovati odpadkov. Zato bo ministrstvo izbralo ustrezno osebo, ki izpolnjuje s predlaganim zakonom predpisane pogoje.

2.3.2. Interventni ukrepi pri ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami

Ureditev določitve interventnih ukrepov pri ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami je v principu enaka kot pri komunalni odpadni embalaži, le da upošteva z Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami drugače predpisane zmožljivosti predhodnega skladiščenja pri izvajalcu javne službe in drugačen obseg obveznosti proizvajalca nagrobnih sveč. Predlagani zakon pa ureja tudi način določanja deležev za več nosilcev skupnih načrtov.

2.3.3. Povrnitev stroškov

Predlagani zakon določa, da ima Republika Slovenija zaradi izvedbe interventnih ukrepov pravico in dolžnost od družb in nosilcev skupnih načrtov izterjati vračilo stroškov zaradi izvedbe zgoraj opisanih interventnih ukrepov.

2.3.4. Drugo

V izogib morebitnim bodočim težavam glede prevzemanja komunalne odpadne embalaže, je s predlaganim zakonom predvideno, da morajo pravne ali fizične osebe, ki so dolžne v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo ali odpadno embalažo skleniti pogodbo z družbo,

zagotavljati prevzemanje in ravnanje z vso komunalno odpadno embalažo, ne glede na količino embalaže, ki so jo dale na trg v Republike Sloveniji. V skladu s tem je v predlaganem zakonu predvideno tudi, da so družbe od 1. 1. 2019 dolžne izvrševati to zahtevo ne glede na pridobljena okoljevarstvena dovoljenja.

Za ugotovitev deležev, ki jih mora upoštevati posamezna družba, tudi v tem primeru velja možnost sklenitve dogovora oziroma opredelitev deležev s strani ministrstva kot je opisano zgoraj. V nasprotnem primeru bo za izračun deležev uveljavljen način, predviden v Uredbi ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima neposredne posledice za državni proračun zaradi zagotovitve njegovega izvajanja:

Komunalna odpadna embalaža

Glede na podatke inšpekcije je na lokacijah izvajalcev javne službe 9.060 t komunalne odpadne embalaže. Glede na podatke lahko do konca tega leta pričakujemo skupno količino komunalne odpadne embalaže 30.000 t. Ob predpostavki, da družbe ne bodo povečale intenzivnosti prevzemanja komunalne odpadne embalaže je ocenjeni strošek prevzema pri izvajalcih javne službe in obdelave teh odpadkov 3,6 mio EUR.

Odpadne nagrobne sveče

Glede na podatke inšpekcije je na lokacijah izvajalcev javne službe 950 t neprevzetih odpadnih nagrobnih sveč. Glede na trende preteklih let (novembrski prazniki) lahko pričakujemo da bo do konca tega leta količina neprevzetih odpadnih nagrobnih sveč narasla na 1.500 t. Ob predpostavki, da skupni načrti ravnanja ne bodo povečali intenzivnosti, bi bil ocenjeni strošek za prevzem pri izvajalcih javne službe in obdelave odpadnih nagrobnih sveč 320.000 EUR.

Predlagani zakon predvideva, da ima Republika Slovenija zaradi izvedbe interventnih ukrepov pravico in dolžnost, da uveljavi povračilo stroškov, ki bodo nastali zaradi prevzema in obdelave komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč.

4. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

4.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Izvrševanje predlaganega zakona nalaga delo Inšpekciji RS za okolje in prostor, Državnemu odvetništvu RS pa postopke v zvezi z uveljavljanjem regresnih zahtevkov. Ministrstvo oziroma Agencija RS za okolje bo morala po uradni dolžnosti spremeniti okoljevarstvena dovoljenja družbam.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Po predlaganem zakonu ima izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov dolžnost obveščanja ministrstva in pristojne inšpekcije.

4.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlagani zakon vsebuje ukrepe, ki imajo pozitivne posledice na okolje, saj bo odpravljeno tveganje za zdravje ljudi in okolje zaradi kopičenja komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč. Predvidene rešitve prav tako pozitivno vplivajo na doseganje ciljev na področju ravnanja z odpadki.

4.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlagani zakon ne prinaša novih oz. dodatnih obveznosti, ki bi bremenile gospodarstvo.

4.4 Presoja posledic na socialnem področju

Zakon ne bo vplival na socialno področje.

II. BESEDILO ČLENOV

**ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO
EMBALAŽO IN Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja interventne ukrepe pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(2) Interventni ukrepi iz prejšnjega odstavka se nanašajo na vso komunalno odpadno embalažo, ki je do uveljavitve tega zakona družbe niso prevzele od izvajalcev javne službe v skladu s predpisom, ki ureja embalažo in odpadno embalažo, in na vse odpadne nagrobne sveče, ki jih do uveljavitve tega zakona niso prevzeli zbiralci od izvajalcev javnih služb in upravljavcev pokopališč, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(3) Interventni ukrepi iz prvega odstavka tega člena vsebujejo odločitev, da bo ravnanje z odpadki iz prejšnjega odstavka zagotovila Republika Slovenija.

(4) Interventni ukrepi iz prvega odstavka tega člena se izvedejo zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo kopičenje komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb in upravljavcih pokopališč, ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki.

2. člen

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Družba je družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki ima okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo.
2. Izvajalec javne službe je izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.
3. Komunalna odpadna embalaža je odpadna embalaža, ki je komunalni odpadek v skladu s predpisom iz 1. točke tega člena.
4. Nosilec skupnega načrta je nosilec izvajanja skupnega načrta ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.
5. Odpadne nagrobne sveče so nagrobne sveče v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena.
6. Upravljavec pokopališča je upravljavec pokopališča v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena, ki oddaja odpadne nagrobne sveče neposredno zbiralcu.
7. Zbiralec odpadnih nagrobnih sveč je zbiralec v skladu s predpisom iz 4. točke tega člena.

II. INTERVENTNI UKREPI PRI RAVNANJU S KOMUNALNO ODPADNO EMBALAŽO

3. člen

(1) Inšpekcija, pristojna za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija) v 30 dneh od uveljavitve tega zakona pri izvajalcih javne službe izvede ogled lokacij, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža. Inšpekcija najmanj tri dni pred ogledom o tem obvesti izvajalce javne službe in družbe. Obvestilo vsebuje tudi poziv družbam, da se ogleda udeležijo, in pojasnilo o namenu ter posledicah ogleda.

(2) Izvajalec javne službe mora na dan ogleda inšpekciji predložiti:

1. seznam lokacij z navedbo imena katastrske občine in parcelnih števil, kjer predhodno skladišči ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, ločeno po frakcijah, skupaj s skico, ki označuje mesto na parceli, kjer se nahaja predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža;
2. evidenco o zbiranju odpadkov ali evidenco o njihovi obdelavi, v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(3) Izvajalec javne službe na ogledu iz prejšnjega odstavka vidno označi predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, inšpekcija pa na podlagi ogleda, evidence iz 2. točke prejšnjega odstavka in izjav udeležencev ugotovi okvirno količino teh odpadkov, in o tem nemudoma pisno obvesti ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(4) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje navedbo izvajalca javne službe, lokacije, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža, in ugotovljeno okvirno količino teh odpadkov.

(5) Izvajalec javne službe po ogledu:

1. od označenih odpadkov ne sme odvezati odpadkov niti jih k njim dodajati,
2. druge odpadke mora predhodno skladiščiti ali skladiščiti tako, da je označene odpadke mogoče prevzeti,
3. označene odpadke ne sme oddati družbam,
4. označene odpadke mora oddati samo osebi iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona.

(6) Družbe po ogledu ne smejo prevzemati označenih odpadkov.

4. člen

(1) Republika Slovenija zagotovi prevzem in obdelavo komunalne odpadne embalaže iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona.

(2) Izvršitev obveznosti Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka zagotovi ministrstvo.

(3) Ministrstvo ne glede na določbe zakona, ki ureja javna naročila, izbere osebo, ki bo v njenem imenu in za njen račun prevzela in obdelala komunalno odpadno embalažo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka:

1. mora imeti ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadne embalaže,
2. mora predložiti finančna zavarovanja v višini in trajanju, določenem v dokumentaciji za izbor,
3. ne sme biti družba ali z njo kapitalsko povezana gospodarska družba,
4. v njenih vodstvenih in nadzornih organih ne smejo biti zaposlene ali najete osebe, ki so zaposlene ali najete v vodstvenih ali nadzornih organih družbe,
5. za podizvajalca ne sme najeti osebe iz 2. točke tega odstavka.

(5) Prednost pri izboru iz tretjega odstavka tega člena ima oseba, ki zagotavlja sortiranje prevzetih odpadkov in čim večji delež recikliranja ali drugih postopkov predelave sortirane odpadne embalaže.

III. INTERVENTNI UKREPI PRI RAVNANJU Z ODPADNIMI NAGROBNIMI SVEČAMI

5. člen

(1) Inšpekcija v 30 dneh od uveljavitve tega zakona pri izvajalcih javne službe in upraviteljih pokopališč izvede ogled lokacij, kjer so predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče. Inšpekcija najmanj tri dni pred ogledom o tem obvesti izvajalce javne službe, upravitelje pokopališč in nosilce skupnih načrtov. Obvestilo vsebuje tudi poziv nosilcem skupnih načrtov, da se ogleda udeležijo in pojasnilo o namenu in posledicah ogleda.

(2) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča morata na dan ogleda inšpekciji predložiti:

1. seznam lokacij z navedbo imena katastrske občine in parcelnih števil, kjer predhodno skladišči ali začasno skladišči odpadne nagrobne sveče, skupaj s skico, ki označuje mesto na parceli, kjer se nahajajo predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče;

2. evidenco o zbiranju odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali evidenco o neposrednemu oddajanju odpadnih nagrobnih sveč zbiralcu v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(3) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča na ogledu vidno označita predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, inšpekcija pa na podlagi ogleda, evidence iz 2. točke prejšnjega odstavka in izjav udeležencev ugotovi okvirno količino teh odpadkov, in o tem nemudoma pisno obvesti ministrstvo.

(4) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje navedbo izvajalca javne službe ali upravljavca pokopališča, lokacij, kjer so predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, in ugotovljeno okvirno količino teh odpadkov.

(5) Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča po ogledu:

1. od označenih odpadnih nagrobnih sveč ne smeta odvzemati odpadkov niti jih k njim dodajati,
2. morata druge odpadke predhodno skladiščiti ali začasno skladiščiti tako, da je označene odpadne nagrobne sveče mogoče prevzeti;
3. označene odpadne nagrobne sveče ne smeta oddati zbiralcem,
4. označene odpadne nagrobne sveče mora oddati samo osebi iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona.

(6) Zbiralci odpadnih nagrobnih sveč po ogledu ne smejo prevzemati označenih odpadnih nagrobnih sveč.

6. člen

(1) Republika Slovenija zagotovi prevzem in obdelavo odpadnih nagrobnih sveč iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Izvršitev obveznosti Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka zagotovi ministrstvo.

(3) Ministrstvo ne glede na določbe zakona, ki ureja javna naročila, izbere osebo, ki bo v njenem imenu in za njen račun prevzela in obdelala odpadne nagrobne sveče iz prvega odstavka tega člena.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka:

1. mora imati ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadnih nagrobnih sveč,
2. mora predložiti finančna zavarovanja v višini in trajanju, določenem v dokumentaciji za izbor,
3. ne sme biti nosilec skupnega načrta ali zbiralec odpadnih nagrobnih sveč ali z njima kapitalsko povezana gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik,
4. v vodstvenih in nadzornih organih ne smejo biti zaposlene ali najete osebe, ki so zaposlene ali najete v vodstvenih ali nadzornih organih nosilca skupnega načrta ali zbiralca odpadnih nagrobnih sveč,
5. za podizvajalca ne sme najeti osebe iz 2. točke tega odstavka.

IV. POVRNITEV STROŠKOV

7. člen

(1) Republika Slovenija ima pravico in dolžnost od družb izterjati vračilo stroškov zaradi izvedbe interventnih ukrepov iz 4. člena tega zakona.

(2) Republika Slovenija pri uveljavljanju vračila stroškov od posamezne družbe glede količine odpadkov, za katere je v skladu s tem zakonom zagotovila ravnanje namesto te družbe, upošteva zlasti:

1. količino komunalne odpadne embalaže, ki so jo izvajalci javne službe zbrali v letu 2018,
2. količino komunalne odpadne embalaže, ki so jo posamezne družbe že prevzele v letu 2018,
3. Sklep o določitvi deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2018 (Uradni list RS, št. 44/18).

(3) Družba, ki je morala zaradi napačno posredovanih podatkov s strani zavezancev za plačilo okoljske dajatve, s katerimi je sklenila pogodbo o vključevanju v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, Republiki Sloveniji plačati več, kot so bile njene obveznosti, lahko zahteva vračilo preveč plačanega le od osebe, ki je Finančni upravi Republike Slovenije sporočila napačne podatke.

(4) Republika Slovenija ima pravico in dolžnost izterjati vračilo stroškov zaradi izvedbe interventnih ukrepov iz 6. člena tega zakona.

(5) Republika Slovenija pri uveljavljanju vračila stroškov od posameznega nosilca skupnega načrta, namesto katerega je v skladu s tem zakonom zagotovila ravnanje, upošteva zlasti:

1. količino odpadnih nagrobnih sveč, ki so jih osebe, vključene v ta skupni načrt v letu 2017 in 2018, dale v promet v Republiki Sloveniji,
2. količino zbranih odpadnih nagrobnih sveč,
3. podatke o celotni količini odpadnih nagrobnih sveč in prevzetih od izvajalcev javnih služb in upravljavcev pokopališč iz poročila o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami, ki ga je nosilec skupnega načrta posredoval ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami, in
4. razmerje med ocenjeno letno količino nagrobnih sveč, ki jih bodo dale v promet osebe, vključene v skupni načrt in predvideno letno količino prevzetih odpadnih nagrobnih sveč iz njegovega skupnega načrta ravnanja z odpadnimi nagrobnimi svečami, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.

(6) Republika Slovenija lahko izterja vračilo stroškov zaradi izvedbe interventnih ukrepov iz 6. člena tega zakona tudi od oseb, ki so dale nagrobne sveče v promet v Republiki Sloveniji, pa niso pristopile k izvajanju skupnega načrta.

(7) Pri uveljavljanju vračila stroškov iz prvega, četrtega in šestega odstavka tega člena se upoštevajo dejanski stroški, nastali zaradi zagotovitve predpisanega ravnanja s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami.

V. NADZOR

8. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja inšpekcija.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

9. člen

(1) Z globo od 20.000 do 40.000 se kaznuje za se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. kot izvajalec javne službe ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko petega odstavka 3. člena.

2. kot družba ravna v nasprotju s šestim odstavkom 3. člena,
3. kot izvajalec javne službe ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko četrtega odstavka 5. člena,
4. kot upravljavec pokopališča ravna v nasprotju s 1., 2., 3. ali 4. točko petega odstavka 5. člena,
5. kot zbiralec odpadnih nagrobnih sveč ravna v nasprotju s šestim odstavkom 5. člena.

(2) Z globo od 20.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik.

(2) Z globo od 3.500 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

VII. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

10. člen

(1) Pravne ali fizične osebe, ki morajo v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo skleniti pogodbo z družbo, so dolžne od 1. 1. 2019 dalje plačati družbi predpisane stroške ravnanja z vso komunalno odpadno embalažo. Vsaka oseba plača te stroške glede na njen delež embalaže v vsej embalaži, ki so jo dale te osebe skupaj na trg v Republike Sloveniji.

(2) Družba mora ne glede na okoljevarstveno dovoljenje za ravnanje z odpadno embalažo, ki ji je bilo izdano do uveljavitve tega zakona, zagotavljati prevzemanje in ravnanje z vso komunalno odpadno embalažo, ne glede na količino embalaže, ki so jo dale na trg v Republike Sloveniji osebe iz prejšnjega odstavka.

(3) Ministrstvo po uradni dolžnosti in po skrajšanem ugotovitvenem postopku v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, spremeni okoljevarstvena dovoljenja iz prejšnjega odstavka v skladu z določbami drugega, četrtega in petega odstavka tega člena v 14 dneh od uveljavitve zakona, pri tem pa se ne uporabljajo določbe 78. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18-

ZNOrg).). Pritožba zoper odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja ne zadrži izvršitve.

(4) Če ravnanje s komunalno odpadno embalažo zagotavlja več družb, se družbe dogovorijo o deležih komunalne odpadne embalaže, ki jo bodo prevzele v enem koledarskem letu, in o tem ter dogovorjenih deležih obvestijo ministrstvo, najkasneje do 31. marca tekočega koledarskega leta. Ministrstvo obvestilo o dogovoru, ki vsebuje navedbo deležev, nemudoma pošlje inšpekciji.

(5) Če družbe v roku iz prejšnjega odstavka ne obvestijo ministrstva o doseženem dogovoru, se deleži iz prejšnjega odstavka izračunajo na podlagi podatkov o količini embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, ki jih družbe sporočijo ministrstvu v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto iz predpisa, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo. Za pravilnost podatkov odgovarjajo družbe.

(6) Če družbi nastanejo stroški v zvezi s prevzemanjem in ravnanjem s komunalno odpadno embalažo zaradi tega, ker oseba iz prvega odstavka tega člena ni vključena v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, lahko družba zahteva vračilo stroškov le od te osebe.

11. člen

Ne glede na določbo drugega odstavka 1. člena tega zakona in ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek o izvršbi, se interventni ukrepi iz 4. člena tega zakona izvajajo tudi po uveljavitvi tega zakona, če minister, pristojen za varstvo okolja ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 1. člena tega zakona.

12. člen

Postopki, ki jih je zoper izvajalce javne službe, družbe, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč zaradi oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč do uveljavitve tega začela pa ne končala inšpekcija, se ustavijo.

13. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republik Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. členu

V 1. členu predlaganega zakona so določeni nameni in cilji zakona. Namen predlaganega zakona je ureditev interventnih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami.

Ti ukrepi se nanašajo na vso komunalno odpadno embalažo, ki jo do uveljavitve predlaganega zakona družbe za ravnanje z odpadno embalažo (v nadaljnjem besedilu: družba) ne bodo prevzele od izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb obdelave komunalnih odpadkov. Po določbah Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17 in 60/18) morajo izvajalci obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in izvajalci obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov zbrano komunalno odpadno embalažo predati izključno družbam, te pa jo morajo prevzemati.

Interventni ukrepi se nanašajo tudi na odpadne nagrobne sveče, ki jih do uveljavitve predlaganega zakona ne bodo prevzeli zbiralci odpadnih nagrobnih sveč od izvajalcev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov in upravljavcev pokopališč, ki so se odločili, da bodo zbrane odpadne nagrobne sveče oddajali neposredno zbiralcu. V tem primeru je obveznosti zbiranja, oddajanja in prevzemanja odpadnih nagrobnih sveč urejena v Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 78/08).

Interventni ukrep po predlaganem zakonu je odločitev, da bo ravnanje s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami, ki na dan uveljavitve predlaganega zakona ne bodo prevzete, zagotovila Republika Slovenija.

Predlagani zakon določa tudi razloge za izvedbo interventnega ukrepa. Ta se izvede zaradi odvrnitve tveganja za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo kopičenje ne prevzete odpadne komunalne odpadne embalaže in odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb in upravljavcih pokopališč. Drug razlog pa so okoljski cilji, ki jih na področju ravnanja z odpadki določajo evropske direktive.

K 2. členu

V 2. členu so določeni izrazi, ki so uporabljeni v predlaganem zakonu. Zakon ne vsebuje novih izrazov, vsi so namreč že določeni v veljavnih predpisih, v zgoraj omenjenih Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo in Uredbi o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami ter v Zakonu o varstvu okolja (okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13 in 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ in 21/18-ZNOrg)). Zaradi tega se predlagani zakon pri določanju pomena posameznega uporabljenega izraza sklicuje na navedene predpise.

K 3. členu

V 3. členu predlaganega zakona je določeno ravnanje inšpekcije, pristojne za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpekcija), pa tudi obveznosti izvajalca javne službe in ravnanje družb za ravnanje z odpadno embalažo.

Inšpekcija mora v 30 dneh od uveljavitve predlaganega zakona pri izvajalcih javne službe izvesti ogled lokacij, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža. Inšpekcija mora najmanj tri dni pred ogledom o tem obvesti izvajalce javne službe in družbe. Obvestilo bo vsebovalo tudi pozivi družbam, da se ogleda udeležijo, in pojasnilo o namenu in posledicah ogleda. Takšna ureditev je potrebna, saj se bo na ogledu ugotovila količina komunalne odpadne embalaže, ki ni bila prevzeta, in bo zanjo ravnanje zagotovila Republika Slovenija, kot je določeno v 4. členu predlaganega zakona.

Zaradi čim hitrejšie ugotovitve dejanskega stanja predlagani zakon določa, da mora izvajalec javne službe na dan ogleda inšpekciji predložiti seznam lokacij (z navedbo imena katastrske občine in parcelnih števil) kjer predhodno skladišči ali skladišči komunalno odpadno embalažo (ločeno po frakcijah). Izvajalec javne službe bo moral do ogleda pripraviti in predložiti skico, ki bo označevala mesto na parceli, kjer se nahaja predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža. Izvajalec bo moral na ogledu predložiti tudi evidenco o zbiranju odpadkov ali evidenco o njihovi obdelavi. Obveznost vodenja teh evidenc že določa zgoraj navedena Uredba o odpadkih.

Izvajalec javne službe bo na ogledu vidno označil predhodno skladiščeno ali skladiščeno komunalno odpadno embalažo, inšpekcija pa bo na podlagi ogleda, predloženih evidence in izjav udeležencev ogleda ugotovila okvirno količino teh odpadkov. Inšpekcija bo o svojih ugotovitvah nemudoma pisno obvestila ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

Obvestilo, ki ga bo inšpekcija poslala ministrstvu, bo vsebovalo navedbo izvajalca javne službe (firma, naslov, itd), lokacije, kjer je predhodno skladiščena ali skladiščena komunalna odpadna embalaža in ugotovljeno okvirno količino teh odpadkov. Predlagani zakon uporablja izraz »okvirna količina«, ker prevzeta komunalna odpadna embalaža v večini primerov ni bila tehtana ali njena količina drugače dejansko ugotovljena. Natančna količina teh odpadkov bo znana šele potem, ko jih bo prevzela oseba, ki bo v imenu in za račun Republike Slovenije prevzela in izvedla predpisano ravnanje s takšnimi odpadki.

Predlagani zakon v petem in šestem odstavku obravnavanega člena določa obveznosti izvajalcev javne službe in družb, ki jih imajo po ogledu.

Izvajalec javne službe po ogledu od označenih odpadkov ne bo smel odvzemati odpadkov niti k njim dodajati novih, druge odpadke bo moral predhodno skladiščiti ali skladiščiti tako, da bo označene odpadke mogoče prevzeti, označene odpadke ne bo smel oddati družbam, označene odpadke pa bo moral oddati samo zgoraj že navedeni osebi, ki bo te odpadke prevzela in obdelala v imenu in za račun države.

Opisana ureditev je potrebna zaradi zagotovitve, da se količina označene komunalne odpadne embalaže ne bo povečala z novimi količinami, ki jih izvajalec javne službe še naprej zbira v okviru svojih predpisanih obveznosti, saj naj bi Republika Slovenija v okviru tega

interventnega ukrepa zagotovila ravnanje le za označeno količino. Izvajalec bo moral druge odpadke skladiščiti tako, da ne bo preprečil dostopa do označenih odpadkov in bo tako omogočen nemoten prevzem od zgoraj navedene osebe, ki bo prevzemala in obdelala odpadke v imenu in za račun države. Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določa, da mora izvajalec javne službe te odpadke predati le družbi, zaradi tega je bilo treba določiti, da ta obveznost ne velja za označeno komunalno odpadno embalažo, saj bo to obveznost prevzela država. Zaradi istega razloga je v predlaganem zakonu določeno, da izvajalec javne službe te odpadke odda le že omenjeni osebi, ki bo odpadke prevzela in obdelala v imenu in za račun države.

Ker Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo določa tudi, da zbrano komunalno odpadno embalažo lahko prevzema le družba, je bilo treba določiti, da družbe po ogledu ne bodo smele prevzemati označenih odpadkov. Seveda pa bodo v skladu s svojimi siceršnjimi obveznostmi, določenimi v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, morale še naprej prevzemati komunalno odpadno embalažo, ki ni predmet interventnih ukrepov, določenih s predlaganim zakonom.

K 4. členu

V 4. členu predlaganega zakona je določena obveznost, po kateri bo Republika Slovenija zagotovila prevzem in obdelavo označene komunalne odpadne embalaže, ki se nahaja pri izvajalcih javne službe.

To obveznost bo izvršilo ministrstvo.

Ker ministrstvo samo ne more in ne sme prevzemati in obdelovati odpadkov, bo za to najelo osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje. Predlagani zakon v tem izključuje uporabo določb Zakona o javnem naročanju, saj bi njihova uporaba lahko pomenila dolgotrajne postopke izbora ustreznega izvajalca, kar pa je glede na značaj interventnih ukrepov nedopustno.

Oseba, ki jo bo izbralo ministrstvo, bo morala imeti ustrezno dovoljenje za izvajanje obdelave odpadne embalaže. To dovoljenje se v Republiki Sloveniji pridobi na podlagi Zakona o varstvu okolja, v drugih državah članicah Evropske unije pa v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo.

Predlagani zakon za izbor osebe zgoraj omenjene osebe določa tudi nekatere pogoje, ki se nanašajo na nezdružljivost interesov. Izbrana oseba ne bo smela biti družba za ravnanje z odpadno embalažo sama ali z njo kapitalsko povezana druga gospodarska družba. V vodstvenih in nadzornih organih te družbe ne bodo smele biti zaposlene ali najete osebe, ki so zaposlene ali najete v vodstvenih ali nadzornih organih drugih družb. Izbrana oseba za podizvajalca ne bo smela najeti družbe za ravnanje z odpadno embalažo. Takšna ureditev je potrebna zaradi tega, da se prepreči možnost, ko bi družbe, ki bi sicer morale komunalno odpadno embalažo prevzeti, pa tega niso storile, dobile v izvedbo prevzem in obdelavo teh odpadkov, za to pa bi bile od države celo plačane.

V petem odstavku je zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki določeno, da bo imela prednost pri izbiri oseba, ki bo zagotavljala sortiranje prevzetih odpadkov in čim večji delež recikliranja ali drugih postopkov predelave sortirane odpadne embalaže.

K 5. in 6. členu

Enaka ureditev kot je določena za interventno ukrepanje v primeru ne prevzete komunalne odpadne embalaže, je predvidena tudi za interventno ukrepanje v primeru odpadnih nagrobnih sveč, ki niso bile prevzete v skladu s predpisi. Tudi v tem primeru bo izvedbo interventnih ukrepov zagotovila Republika Slovenija.

Tako bo inšpekcija v 30 dneh od uveljavitvi predlaganega zakona pri izvajalcih javne službe in upravljavcih pokopališč izvedla ogled lokacij, kjer so predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, ki niso bile prevzete v skladu z Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami. Inšpekcija bo o ogledu na enak način obvestila izvajalce javne službe in upravljavce pokopališč, nosilce skupnih načrtov pa bo pozvala, da se ogleda udeležijo. Obvestilo in poziv bosta vsebovala tudi pojasnilo o namenu in posledicah ogleda.

Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča imata v zvezi z izvedbo ogleda in ravnanjem po ogledu enake obveznosti, kot jih ima izvajalec javne službe v primeru komunalne odpadne embalaže. Inšpekciji mora predložiti seznam lokacij in skico ter evidenco o zbiranju odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali evidenco o neposrednemu oddajanju odpadnih nagrobnih sveč zbiralcu, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami.

Izvajalec javne službe in upravljavec pokopališča bosta morala na ogledu vidno označiti predhodno skladiščene ali začasno skladiščene odpadne nagrobne sveče, inšpekcija pa na podlagi ogleda, predložene evidence in izjav udeležencev ugotoviti okvirno količino teh odpadkov in o tem nemudoma pisno obvestiti ministrstvo.

Zaradi omogočanja izvedbe interventnega ukrepa, ki ga bo namesto nosilcev skupnih načrtov zagotovila Republika Slovenija, so izvajalcem javne službe, upravljavcem pokopališč in zbiralcem odpadnih nagrobnih sveč naprtene enake obveznosti glede ravnanja z označeno količino nakopičenih odpadkov kot izvajalcem javne službe in družbam glede ravnanja z označeno nakopičeno komunalno odpadno embalažo.

Tudi v primeru odpadnih nagrobnih sveč bo izvršitev obveznosti Republike Slovenije zagotovilo ministrstvo, ki bo za izvedbo interventnega ukrepa izbralo osebo, ki bo izpolnjevala predpisane pogoje, ki so enaki kot za osebo, ki bo prevzela in obdelala komunalno odpadno embalažo.

K 7. členu

Predlagani zakon v 7. členu ureja regresni zahtevek države, ko je iz razlogov, opredeljenih v četrtem odstavku 1. člena predlaganega zakona, zagotovila ravnanje s komunalno odpadno embalažo ali z odpadnimi nagrobnimi svečami.

V prvem in v četrtem odstavku 7. člena predlaganega zakona je v povezavi s petim odstavkom vzpostavljena pravica in dolžnost države, da od posamezne družbe oziroma nosilca skupnega načrta, namesto katerih je zagotovila predpisano ravnanje, izterja stroške, ki so pri tem nastali.

Predlagani zakon določa merila za opredelitev višine regresnega zahtevka države ob upoštevanju veljavne zakonodajne ureditve področja ravnanja z odpadki, in sicer za ravnanje s komunalno odpadno embalažo v drugem odstavku, za ravnanje z odpadnimi nagrobnimi svečami pa v petem odstavku obravnavanega člena.

V tretjem odstavku je predvideno napotilo družbi, katere delež prevzemanja komunalne odpadne embalaže za leto 2018 je bil večji, kot je določen s Sklepom o določitvi deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe za leto 2018 (Uradni list RS, št. 44/18), da povračilo morebiti preveč plačanega zneska državi izterja od tiste osebe, ki je Finančni upravi Republike Slovenije napačno navedla, da ima s to družbo sklenjeno pogodbo oziroma da je vključena v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo pri tej družbi. Prej omenjeni sklep je bil namreč izračunan na podlagi podatkov o embalaži, dani na trg, ki so jih bile osebe, zavezane za plačilo okoljske dajatve zaradi onesnaževanja okolja z odpadno embalažo, dolžne poslati Finančni upravi Republike Slovenije.

V šestem odstavku obravnavanega člena je dana državi možnost, da regres uveljavi tudi od oseb, ki so dale nagrobne sveče v promet v Republiki Sloveniji in, čeprav so bile to dolžne storiti, niso pristopile k izvajanju skupnega načrta. Ta odstavek državi glede odločitve o zahtevku za povračilo stroškov podeljuje diskrecijo (in ne zaveze) in ji omogoča, da regres uveljavi le, kadar oceni, da ugotavljanje teh oseb in količin, ki so jih dale na trg, za državo ne predstavlja nesorazmernega administrativnega in finančnega bremena.

Pri uveljavljanju regresnega zahtevka se skladno z določbo sedmega odstavka predlaganega zakona upoštevajo dejanski stroški, ki bodo pri tem nastali državi.

K 8. členu

V 8. členu predlaganega zakona je določeno, da opravlja nadzor nad izvajanjem zakonskih določb inšpekcija.

K 9. členu

V 9. členu predlaganega zakona so določene globe za izvajalce javne službe, družbe, upravljavce pokopališč in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč ter njihove odgovorne osebe, kolikor bodo ravnali v nasprotju z določbami zakona.

K 10. členu

V 10. členu predlaganega zakona je v izogib morebitnim bodočim težavam glede prevzemanja komunalne odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe predvideno, da morajo pravne ali fizične osebe, ki so dolžne v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo ali odpadno embalažo skleniti pogodbo z družbo, zagotavljati prevzemanje in ravnanje z vso komunalno odpadno embalažo, ne glede na količino embalaže, ki so jo dale na trg v Republike Sloveniji. V skladu s tem je v predlaganem zakonu predvideno tudi, da so družbe od 1. 1. 2019 dolžne izvrševati to zahtevo ne glede na pridobljena okoljevarstvena dovoljenja.

V tem členu predlaganega zakona je tudi predpisano, da ministrstvo po uradni dolžnosti in po skrajšanem postopku, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, družbam spremeni okoljevarstvena dovoljenja. Ker je namen zakona ureditev intervencijskih ukrepov pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo, je v tem členu predlaganega zakona določen rok za spremembo okoljevarstvenih dovoljenj 14 dni od uveljavitve zakona, kakor tudi drugačen postopek spremembe okoljevarstvenih dovoljenj, kot je to za spremembe okoljevarstvenih dovoljenj predpisano v 78. členu Zakona o varstvu okolja. Sprememba okoljevarstvenih dovoljenj je potrebna zaradi uskladitve okoljevarstvenih dovoljenj s predlaganim zakonom. Pritožba zoper odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja pa zaradi narave zakona ne zadrži izvršitve.

V predlaganem zakonu je družbam omogočeno, da se o deležih komunalne odpadne embalaže, ki jo bodo prevzele v enem koledarskem letu, dogovorijo, in o dogovorjenih deležih obvestijo ministrstvo do 31. marca tekočega koledarskega leta. Če se družbe ne uspejo dogovoriti in o tem obvestiti ministrstvo o doseženem dogovoru, se deleži izračunajo na podlagi podatkov o količini embalaže, dane na trg v Republiki Sloveniji, ki jih družbe sporočijo ministrstvu v poročilu o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo.

V predlaganem zakonu je tudi predpisano, da lahko družba zahteva vračilo stroškov prevzemanja in ravnanja s komunalno odpadno embalažo, če so ji ti stroški nastali zaradi tega, ker pravna ali fizična osebe, ki ni sklenila pogodbo z družbo in ni vključena v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo ali odpadno embalažo.

K 11. členu

V 11. členu predlaganega zakona je predvideno, da se interventni ukrepi pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo iz 4. člena zakona, ne glede na določbo drugega odstavka 1. člena zakona in ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek o izvršbi, izvajajo tudi po uveljavitvi predlaganega zakona, če bo minister, pristojen za varstvo okolja, po njegovi uveljavitvi ugotovil, da obstaja tveganje za zdravje ljudi in onesnaževanja okolja, do katerega je privedlo kopičenje komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč pri izvajalcih javnih služb ali upravljavcih pokopališč, ter zaradi doseganja okoljskih ciljev na področju ravnanja z odpadki. Akt, s katerim bo minister oblikoval svojo ugotovitev, bo v obliki sklepa, ki ga bo poslal inšpekciji.

K 12. členu

V 12. členu predlaganega zakona je določeno, da se postopki, ki jih je zoper izvajalce javne službe, družbe, nosilce skupnih načrtov in zbiralce odpadnih nagrobnih sveč, do uveljavitve tega zakona začela, pa ne končala inšpekcija, ustavijo. Ustavitev postopkov pa se nanaša le na tiste postopke, ki so bili začeti zaradi oddajanja in prevzemanja komunalne odpadne embalaže ali odpadnih nagrobnih sveč.

K 13. členu

V 12. členu predlaganega zakona je urejen *vacatio legis*, ki je zaradi interventne narave zakona naslednji dan po uveljavitvi zakona.